

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Juraja Majchráka v trestnej veci proti **I. G.** v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na neverejnom zasadnutí 9. októbra 2008 v Bratislave o sťažnosti zadržanej osoby, I. G., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. septembra 2008, sp. zn. 2 Ntc 5/08, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť I. G. **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici začal konania o Európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len EZR) vydaného Mestským súdom v Šalgotárjáne, Maďarská republika. dňa 9. mája 2008 č. 4.BNY.71/2008 na I. G. nar. X.. A. X., bytom L., S. R. pre trestný čin označený ako nelegálne používanie platobných prostriedkov vo forme spolupáchateľstva podľa § 313/C/5/B, § 313/C/4/B, § 313/C/4/B maďarského trestného zákona.

Podaním z 18. septembra 2008, sp. zn. 2 KPt 67/08, krajský prokurátor navrhol, aby zadržaná osoba, I. G., bol vzatý do väzby podľa § 17 ods. 4 zák. č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov, pretože sú splnené podmienky na takýto postup podľa § 4 ods. 8 citovaného zákona.

Predseda senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici na podklade takto podaného návrhu napadnutým uznesením rozhodol podľa § 17 ods. 1 s poukazom na § 4 ods. 8 zákona č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov o vzatí I. G.

do väzby s tým, že táto začala plynúť dňom 17. septembra 2008 od 15.30 hod. a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici.

Proti tomuto uzneseniu do zápisnice o svojom výsluchu zahlásil sťažnosť I. G., ktorú neskôr prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil.

Uviedol v nej, že krajský súd v čase svojho rozhodovania nemal k dispozícii znenie Európskeho zatýkacieho rozkazu v slovenskom jazyku, ale len v maďarskom jazyku. Zo záznamu zo systému SIRENE však nevyplýva, že trestný čin ktorého sa mal dopustiť bol zaradený do kategórie 32 trestných činov uvedených v § 4 ods. 8 zákona č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze. Krajský súd mal preto rozhodovať o jeho vzatí do väzby nie z obligatórných, ale len z fakultatívnych dôvodov. V takomto prípade by potom krajský súd bol povinný skúmať dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 Tr. por., ktoré však v jeho prípade nie sú dané.

Okrem toho poukázal aj na skutočnosť, že rozhodnutie o jeho vzatí do väzby nebolo vydané zákonným sudcom, pretože predseda senátu JUDr. Jozef Mikluš sa na rozhodovaní o návrhu prokurátora o jeho vzatí do väzby nezúčastnil.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ mohol podať sťažnosť ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo zistil, že sťažnosť I. G. nie je dôvodná.

Podľa § 4 ods. 8 zák. č. 403/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov o európskom zatýkacom rozkaze na účely rozhodovania podľa ods. 5, ods. 6 a ods. 7 citovaného ustanovenia orgány vykonávajúceho štátu neskúmajú trestnosť skutku podľa ich právneho poriadku (t.j. v tomto prípade právneho poriadku Slovenskej republiky), ak sa vydanie žiada pre skutok, ktorý je trestným činom podľa právneho poriadku štátu pôvodu, horná hranica trestnej sadzby je podľa právneho poriadku štátu pôvodu najmenej tri roky a bol justičným

orgánom štátu pôvodu označený ako jeden z tridsaťdva vymenovaných trestných činov uvedených v § 4 ods. 8 zákona č. 403/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Európsky zatýkací rozkaz vydaný Mestským súdom v Šalgotárjáne na I. G. z 9. mája 2008 č. 4.BNY.71/2008 splňuje všetky uvádzané podmienky citovaného zákonného ustanovenia, čo napokon vyplýva aj z prekladu EZR z maďarčiny do slovenčiny, ktorý bol doručený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 6. októbra 2008 z Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Z tohto dôvodu neobstojí preto sťažnostná námietka zadržanej osoby, že krajský súd mal o jej väzbe rozhodovať podľa § 17 ods. 1, posledná veta. Správne postupoval krajský súd, keď pri splnení podmienok § 4 ods. 8 zákona č. 403/2004 Z.z. o EZR vzal obligatórne I. G. do väzby, t.j. bez ohľadu či boli dané konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obavu, že ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu.

Nie je na mieste podľa zistenia najvyššieho súdu ani sťažnostná námietka I. G., že o jeho vzatí do väzby rozhodoval nezákonný sudca.

Najvyšší súd s pripojeného spisového materiálu (č.l. 22) zistil, že Mgr. Ján Bednár v predmetnej veci vykonal len úkon, t.j. výsluch zadržanej osoby. O jej vzatí do väzby rozhodol JUDr. Jozef Mikluš, predseda senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici, čo je plne v súlade s ustanovením § 17 ods. 1 veta prvá zákona o európskom zatýkacom rozkaze.

Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky o sťažnosti I. G. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 9. októbra 2008

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková